

Vo svätú a veľkú sobotu oslavujeme telesné pochovanie nášho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista a jeho zostúpenie do podsvetia, ktorým bol náš rod vyzdvihnutý a prešiel k večnému životu. Tento svätý a veľký týždeň je väčší ako všetky dni svätej Štyridsiatnice a prevyšuje ich, a viac ako veľký týždeň je táto väčšia svätá a veľká sobota. Týždeň sa nazýva veľkým, nie preto, že dni alebo hodiny sú väčšie, ale pretože veľké a nadprirodzené zázraky a osobitne dielo našej spásy sa uskutočnili a najviac dnes. Ako prvým požehnaním Boh stvoril všetky diela a posledným väčším na šiesty deň stvoril človeka, na siedmy deň odpočíval od všetkých svojich diel a posvätil ho, nazvúc ho sobotou, lebo ona sa vykladá ako odpočinok, tak aj všetok, najmä rozumný svet stvoril, a na šiesty (deň) vytvoril porušiteľného človeka a obnovil ho životonosným krížom a smrťou, znova na nasledujúci siedmy deň odpočíval, dokonalým odpočinkom a životodarným a spasiteľným usnul snom. Tak ako zostúpilo Božie Slovo s telom do hrobu, zostúpilo aj do podsvetia so svojou nesmrteľnou a božskou dušou, oddelenou smrťou od tela, ktorú dal do Otcových rúk, ktorému priniesol aj svoju krv, ktorou nás vykúpil. Pánova duša nebola držaná v podsvetí ako duše ostatných svätých, pretože nepoliehala prarodičovskej kliatbe ako ony. Náš Pán Ježiš Kristus skutočne ako Boh prebýval v hrobe, a zjednotil sa s telom. V raji bol so zločincom a v podsvetí , ako sa hovorí, so svojou zbožštenou dušou. Nadprirodzene prebýval s Otcom a Svätým Duchom ako neopísateľný Boh, všadeprítomný a so svojím božstvom trpel v hrobe a na kríži. V žiadnom prípade Pánovo telo netrpelo porušenie, ktoré prichádza pri odlúčení duše od tela, a tobôž nie pri uvoľňovaní tela a údov, čo sa deje po pochovaní. Ale Jozef Pánovo sväté telo sňal, pochoval ho v novom hrobe v záhrade a ku vchodu do hrobu privalil veľký kameň. Židia po piatku pristúpili k Pilátovi a povedali: „Pane, spomenuli sme si, že ten zvodca, ešte kým žil, povedal: ‚Po troch dňoch vstanem z mŕtvych.' Myslíme si, že by bolo dobré, aby tvoja vrchnosť rozkázala vojsku zabezpečiť (hrob). Pilát im odpovedal: „Čo sa staráte o slová tohto zvodcu? Kedy povedal: Vstanem?" Vari ste to zachytili od Jána. Každý, kto bol pochovaný, nebude ukradnutý. Ó, ako nerozumní, ktorí si tak mysleli a

podľa toho konali! Na Pilátov rozkaz sami šli a so svojimi vojakmi opatrne zabezpečili hrob, postavili stráž a zapečatili hrob, aby Pánovo vzkriesenie bolo oklamané. Odvtedy podsvetie zobralo a nechápalo a pociťujúc pevnú silu chcelo pomaly vyvrátiť nespravodlivo prehltnutého Krista, tvrdý a uholný kameň, ktorý som prehltol a zjedol.

Pre tvoje nevypovedateľné zostúpenie, Kriste, Bože náš, zmiluj sa nad nami. Amen.

Synaxár